

Haukeli

I slutten av juni avtalte Jan Erik og jeg fra Haugaland Geologiforening å ta en tur til fjells. Jeg hadde nettopp fått et nytt kart (1/50000) over Haukeli. Dette ble grundig sømfart og vi ble enige om å ta et spesielt område i nærmere øyesyn. Men først skulle vi se på en annen plass i nærheten hvor det ifølge ryktene var gjort funn av bergkrystaller.

Vi startet turen kl. 0600 om morgenen med bil fra Akسدal. Det var et nydelig vær så det lå ann til å bli en alle tiders dag. Ved Rullestadjuvet hadde vi en flott utsikt over fjellet. Jan Erik kunne fortelle om en kar fra Stord som hadde gjort et meget bra funn av titanitt i området for noen år siden. Det skulle være veldig store og fine krystaller, men forekomsten er visst tømt nå. Ved nitiden var vi framme på Haukeli og etter å ha spist, begynte vi å gå oppover i høyden. Etter en stund kom vi til en bratt skrent med en svær snøskavel på oversiden. En bekk kom fossende nedover. Jeg klarte såvidt å komme forbi dette stedet og opp på oversiden av skrenten. Her skulle jeg gå langs kanten. Jan Erik skulle gå langs foten av ura og så skulle vi møtes lenger framme. Det endte med at vi gikk forbi hverandre uten å møtes. Men vi hadde bestemt hvilke steder vi skulle undersøke i løpet av dagen, så jeg regnet med at vi ville treffes i løpet av noen timer. Det var tåke på den største toppen (1400 m) så lavere områder ble undersøkt først i påvente av at tåken skulle

lette. Senere, da tåken hadde lettet og hele området hvor det tidligere var gjort funn var gjennomført, var halve dagen allerede gått uten at jeg hadde funnet noe. Jeg hadde ikke sett noe til kameraten min og jeg må si at jeg var litt skuffet selv om været nå var det aller beste. Det var litt spennende å gå i et jomfruelig terreng med kvartsitt, grågrønn fylitt, kvartsglimmer og skifer omkring seg.

Men nå var det på tide å gå til det mest interessante området. Etter en stund kom jeg til noen skråninger med bl.a. fylitt. Plutselig var det noen som ropte og vinket lenger nede i lia. Det var Jan Erik. Da jeg kom ned til ham sto han med hodet inne i en sprekk og plukket fingerlange, helt klare bergkrystaller. Han kunne fortelle at han hadde sett sporene etter meg på en snøskavel og han hadde vært på noen av de samme plassene som jeg. Han var nettopp kommet til denne plassen. Jeg gikk litt rundt haugen, men kunne ikke se flere forekomster der. Det var ikke plass til to stykker på Jan Erik sin plass,

så jeg fulgte en ca. 10 meter høy fylitt skrent, men der var lite å se. Jeg kom til en ny skrent med blåkvarts og fylitt og langs ura fant jeg noen fine klare kvarts krystaller. De var litt ødelagte, men de var tydeligvis kommet ovenfra. Jeg løftet blikket og der kunne jeg se en ca. 10 meter høy skrent med blå og noen hvite kvartsganger. Det var ikke brattere enn at det gikk fint å klatre uten tau. Det var masse sprekket i blåkvartsen og det hadde falt ut rektanglformede blokker så det ble nesten trinn ut av det. Jeg fant to druser med typisk alpine krystaller i alle slags fasonger (dobbelterminerte både med forskjøvet side og uten, dvs. at den ene flaten på pyramiden var lengre enn den

andre diagonalt, tvilling i den ene enden og syv pyramider i den andre osv.)

De største krystallene var ca. 300 gr., 13 cm lange og 5 cm i diameter. Gjett om det var en som ble i kjempelumør.

Senere da jeg skulle slå løs et krystall som satt innerst i den siste drusa, gikk plutselig meiselen igjennom og en hul lyd hørtes. Pulsene doblet takten etterhvert som et hull ble avdekket. Jippi, en ny druse, og her fant jeg mange fine krystaller. Senere har jeg avdekket flere druser på dette stedet. Jeg har funnet bergkrystall i ura på 2,6 kilo hvor toppen var litt skadet. Så det er lett å tenke seg hva som er gått i ura og blitt ødelagt tidligere.. Frost jobber ubønnhørlig.

Gjett om det var to fornøyde karer som ruslet ned til bilen etter en fantastisk dag. Som steinsamler en av de mest spennende med unntak av da jeg jobbet på et fluoritt felt i Sør-Varanger. Jeg hadde jobbet i 1,5 time uten å finne noe. Jeg hadde jobbet meg gjennom et lag med mye hematitt slag og knust granitt da krystaller begynte å trille ut av druser som ble avdekket. Særdeles pene lyseblå oktader, de største opp til 4 cm i tverrmål, men det er en annen historie.

Jeg vil til slutt gjøre oppmerksom på at området på Haukeli er utenfor Nasjonalparken.

